

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 584/2015
29.07.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милунке Цветковић, Јанка Лазаревића, Радмиле Драгичевић-Дичић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.З., због кривичног дела преваре у продуженом трајању из члана 208. став 4. у вези става 1. и члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног – адвоката П.Б. и адвоката М.А., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 1726/11 од 12.12.2011. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1101/12 од 02.04.2014. године, у седници већа одржаној дана 29. јула 2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Д.З. – адвоката П.Б. и адвоката М.А., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 1726/11 од 12.12.2011. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1101/12 од 02.04.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 1726/11 од 12.12.2011. године, окривљени Д.З. оглашен је кривим због извршења кривичног дела преваре у продуженом трајању из члана 208. став 4. у вези става 1. и члана 61. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од три године и 10 месеци, у коју казну му је на основу члана 63. став 1. КЗ урачунато време проведено у притвору од 11.03.2011. до 29.11.2011. године, те на новчану казну у износу од 200.000,00 динара, за коју је истовремено одређено да је окривљени дужан да је плати у року од три месеца.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка, и то трошкова судско-медицинског вештачења плати износ од 37.652,90 динара, те трошкова лечења износ од 169.400,23 динара, а да на име паушала плати суду износ од 5.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1101/12 од 02.04.2014. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Новом Саду, окривљеног Д.З. и његовог браниоца, а пресуда Основног суда у Новом Саду К 1726/11 од 12.12.2011. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног Д.З. – адвокати П.Б. и М.А., због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8. и из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, те због повреде члана 97. КЗ, дакле због повреде закона из члана 439. тачка 1. и 3. ЗКП, као и због одлуке о имовинско-правном захтеву, односно због повреде члана 441. став 3. ЗКП, те због повреде Закона о међународној правној помоћи, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду, са наредбом да се поступак одржи пред измењеним већем, или да преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног ослободити од одговорности, уз истовремени захтев да се извршење правноснажне пресуде према окривљеном одложи сходно одредби члана 488. ЗКП.

Према наводима захтева за заштиту законитости, побијане одлуке донете су уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8. ЗКП, јер, према ставу бранилаца, правноснажном пресудом није у потпуности решен предмет оптужбе обзиром да је на главном претресу одржаном дана 29.11.2011. године Основни јавни тужилац у Новом Саду прецизирао оптужницу у односу на радњу која се односи на оштећеног В.А., те да првостепени суд у изреци пресуде није донео одлуку у односу на ову тачку прецизираног оптужног акта.

У односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, у захтеву се истиче да је првостепена пресуда заснована на наводним извештајима Интерпола Вашингтон USA, Интерпола Висбаден Немачка, Интерпола Подгорица, Интерпола Београд, те на извештају Амбасаде USA у Београду, а који извештаји су прибављени на начин противан одредбама Закона о међународној правној помоћи и одредбама ЗКП. У вези са истом битном повредом наводи се и да је супротно одредбама ЗКП суд за утврђивање чињеница користио и податке добијене са претраге интернета – гугл претраживача и интернет странице википедија, у циљу провере постојања Б., те О. А. 1 и Б. 1, које организације имају седиште у Америци.

У захтеву се истиче и да су првостепени и другостепени суд као отежавајућу околност на страни окривљеног ценили његову ранију осуђиваност по пресудама Општинског суда у Нишу К бр.421/92 и К бр.136/95, и поред тога што су обе осуде у смислу важећих одредби Кривичног законика морале бити брисане, те се окривљени имао сматрати неосуђиваним лицем у смислу члана 97. КЗ, дакле, указује се на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3. ЗКП.

Надаље, у захтеву се наводи да је правноснажном пресудом учињена повреда закона, јер је првостепени суд збирно обрачунао све износе које је окривљени примио од сведока и на тај начин извео погрешан закључак о висини прибављене противправне имовинске користи, посебно када се има у виду да сведоци-оштећени А.П. и Д.Р. у току поступка нису поставили имовинско-правне захтеве.

С тим у вези, у захтеву се истиче да је за постојање кривичног дела преваре нужно да оштећени учини нешто на штету своје имовине, уз претходно довођење у заблуду од стране окривљеног, те да у конкретном случају нема битних елеманата предметног кривичног дела у односу на оштећене А.П. и Д.Р. који се не могу ни сматрати оштећеним лицима обзиром да у току поступка нису постављали своје имовинско правне захтеве, дакле указује се на повреду одредаба члана 441. став 3. ЗКП, те на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 101/11) одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Д.З. није од значаја за правилну или уједначену примену права.

Одредбом члана 486. став 2. ЗКП прописано је да о захтеву за заштиту законитости који је поднет због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1), Врховни касациони суд одлучује само ако сматра да је реч о питању од значаја за правилну или уједначену примену права.

Имајући у виду чињеницу да су браниоци окривљеног Д.З., захтев за заштиту законитости поднели због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8. ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, које повреде су идентичне повредама о којима се Врховни касациони суд већ изјаснио у својој пресуди Кзз 28/2015 од 25.03.2015. године (а која је доступна лицима која имају правни интерес) којом је о истоветним правним питањима већ одлучено и којом је одбијен као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.З. – адвоката Ђ.С., поднет против исте правноснажне пресуде, те да је захтев поднет и због повреде закона из члана 439. тачка 3. ЗКП у вези са чланом 97. КЗ и из члана 439. тачка 1. ЗКП, те због повреде члана 441. став 3. ЗКП, које повреде закона су такође идентичне повредама о којима се Врховни касациони суд изјаснио у пресуди Кзз 28/2015 од 25.03.2015. године (а у односу на које повреде је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.З. – адвоката Ђ.С. одбачен као недозвољен), то по оцени Врховног касационог суда изнете повреде закона нису од значаја за правилну или уједначену примену права.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 4. ЗКП у вези са чланом 486. став 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.